

Kell-e beszélni a bűnről?

Ha elutasítjuk, hogy meglássuk bűneinket, azzal kitérünk az elől, hogy

Szerző: Szerk. (2021-01-24)

1 / 4 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/kell-e-beszelni-a-bunrol/> internetes címről származik. A cikket 2021-04-12 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

teljesen és szabadon legyünk képesek szeretni, Isten kegyelmének köszönhetően.

A «bűn» szó népszerűségi indexe elég alacsony. Kénköves és vádló képzetet hordoz magával: örült prédikátorok jelennek meg a szemünk előtt, akik nagy térítő körutakon mennydörgik, hogy „Bánjátok meg bűneiteket!»; öreg néniket látunk, akik a gyóntatószékben, amint ezt Sempé rajzai ábrázolják, aprólékosan sorolják... a férjeik bűneit, és a kép kevésbé felüdítő háttérében a pokol tüze jelenik meg. Nyilvánvaló, hogy minél kevesebbet hallunk a bűnről, annál kevésbé fogjuk fel a Bűnbocsánat szentségét: miért is ajánlanánk az Úr irgalmába azt, aminek tagadjuk a létezését?

Mindennapi valóság

Képzeljük el, hogy a gyóntatószékek kiürülnek, mert tökéletesek lettünk: nincs már más mondanivalónk, mint a jócselekedeteink! És mivel tökéletesek vagyunk, és nem szeretünk hencegni.... hát nem zavarjuk feleslegesen a papot! Sajnos ez a csábító hipotézis nem tűnik a legvalósabbnak. Az erőszak már itt van a küszöbön, utat tör a családjainkba, az osztálytermekbe, a városok lakónegyedeibe, vagy beront a templomainkba, gyökeret ver ott, ahol jónak látja, ott csap le, ahol nem is várnánk, ám abban mindig biztosak lehetünk, hogy emberi döntés következménye,

Szerző: Szerk. (2021-01-24)

2 / 4 oldal | © Katolikus.ma

ember keze van a dologban. A bűn, bárminek is nevezzük, mindennapi valóság marad az egyének és a társadalmak számára.

Habár maga az Evangélium is nagy terjedelemben foglalkozik a bűnnel, ez nem azért van, hogy felállítsa a listát, mit tilos megszegni büntetések és fenyegetések terhe mellett. Nem, éppen ellenkezőleg: Jézus a Megmentő. Keresztje és feltámadása által végső győzelmet arat a világ bűne felett. A kép középpontjában mindig a Jóisten kegyelme, irgalma, gyógyító ereje, a bennünk és rajtunk kívül lakozó gonosz erők feletti vitathatatlan hatalma áll. Azért esik szó a bűnről, hogy soha ne habozzunk a szívünket Jézus felé fordítani, aki megbocsát, talpra állít minket, megerősíti az önbizalmunkat, megszabadít minket a sötét gondolatainktól, bátorsággal és erővel tölt fel, újra utat mutat a belső békéhez, amiről a zsoltárok énekelnek.

Az igazságból «az én igazságom» lesz, a törvény «az én törvényemként» áll föl - minden bűnnek ez a forrása

Az ember mindent magára vezet vissza

Így hát az ilyen kérdések kikerülése megfoszt bennünket attól, hogy utat találjunk a saját szívünkhöz, oda, ahol kifürkészhetetlen misztérium lakozik. Van bennünk egy titkos zóna, amint ezt gyakran érezzük, ahonnan a jó és a rossz ered, egy

Szerző: Szerk. (2021-01-24)

3 / 4 oldal | © Katolikus.ma

zóna, ahol a szabadságunk a szeretetre való képességünkhöz kapcsolódik. Ezen az intim zónán belül történik az, hogy a «szeretem magamat», amit mindannyiunknak ki kéne tudnunk mondani, átfordul abba, hogy «csak magamat szeretem». Az egészséges, spontán és természetes szeretet, amelyet önmagunk iránt kellene éreznünk, és amely képessé tesz minket mások szeretetére, visszacsavarodik önmagába, és megzavarja a látásunkat. Ez az önmagába visszahajlás nem feltétlenül akadályozza meg, hogy az ember nagyon aktív, sőt, aktivista legyen! Ám mindent magára vezet vissza. Szemben a nyitott és nagylelkű jótékonysággal, ez a mélyben mindig a saját érdekét, a saját örömét, a saját izgalmát keresi. Az igazság az «az én igazságommá» válik, a törvény «az én törvényem» alá rendelődik, innen ered minden bűn.

Ne habozzunk hát beengedni a fényt, a gyónás útján helyreállítani a szívnek azt az igazi lendületét, amely szeretetre indít minket: nézzünk szembe a bűneinkkel, és merjünk róluk beszélni, ez a módja, hogy megtanuljuk magunkat és egymást igazából szeretni, úgy szeretni, ahogyan Isten szeret minket.

Forrás: Aleteia

Fordította: Sáriné Horváth Mónika

Szerző: Szerk. (2021-01-24)

4 / 4 oldal | © Katolikus.ma